

A német kartelrendelet módosítása. A birodalmi elnöknek 1930. július 26-án kelt rendelete „zur Behebung finanzieller, wirtschaftlicher und sozialer Notstände“ (Reichsgesetzblatt 1930. évi 31. sz.) V. fejezetében „Verhütung unwirtschaftlicher Preisbindungen“ cím alatt fontos részleteiben módosítja az 1923. november 2-i u. n. kartelrendeletet. Jelesül (1. §.) felhatalmazza a birodalmi kormányt, hogy abban az esetben, ha áruk vagy szolgáltatások előállításának vagy forgalmának gazdaságosságát befolyásolják vagy valakinek gazdasági cselekvési szabadságát közgazdaságilag nem igazolt módon korlátozzák, 1.) semmisnek nyilvánítsa vagy végrehajtása meghatározott módját megtiltsa oly szerződéseknek vagy határozatoknak, amelyek árak meghatározását vagy árak követelését szabályozzák és egyébként a kartel fogalma alá esnek (kartelrend. 1. §.) , 2. megtiltsa üzleti feltételek vagy ármegszabások alkalmazását, amelyek valakit az ármegszabás vagy árkövetelés tekintetében korlátoznak, 3.) megtiltsa oly cselekményeket, amelyek anélkül, hogy a fenti 1.) vagy 2.) pontok alá esnének, a körülmények szerint és jelesül ahhoz képest, ahogyan eljárnak vagy el kellene járnai, lényegében ugyanannak a gazdasági eredménynek előidézésére alkalmasak, jelesül tehát oly ajánlásokat is, amelyek az ármegszabásra vagy árak követelésére vonatkoznak, úgyszintén eltilthatja az ily ajánlások követésére irányuló gazdasági vagy társadalmi nyomás alkalmazását is. Elrendelheti továbbá a birodalmi kormány, hogy a fél visszaléphet oly szerződéstől, amelyet a fenti 1.) —3) pontok alatt részletezett körülmények között kötött. A visszalépés jogáról nem lehet lemondani és az megszűnik, ha a rendeletben meghatározandó határidő alatt nem gyakorolják. A BGB. 346—356. §-ait (a magánjogi visszalépesi jog szabályai), úgyszintén a kartelrend. 10. §. 1. bek. 2. mondatát (ha a szerződést a kifogásolt intézkedés nélkül is megkötötték volna, a visszalépés joga csak a kifogásolt részre szorítkozik) és 6. bekezdését (a visszalépés jogossága tekintetében a rendes bíróság hatásköre) megfelelően alkalmazni kell. Kartelszerződésként tesz számot az oly szerződés is, amellyel ugyanazon gazdasági fokon álló több önálló vállalat harmadik személlyel szemben egyenkint kötelezi magát az ármegszabásra vagy árak követelésére vonatkozó magatartásra.

A 2. §. feljogosítja a birodalmi kormányt, hogy az 1. §. tényállása esetében a beviteli vámot felemelje vagy leszállítsa, a 3. §. utasítja a kormányt, hogy intézkedés előtt hallgassa meg az érdekelt gazdasági köröket és tegye aztán közzé intézkedését, a 4. §. arról az esetről rendelkezik, ha az 1. §-ban meghatározott körülmények csak helyileg korlátolt piacot érintenek, végül az 5. §. rendbüntetés alkalmazását írja elő a szabályok megszegése esetére. A bírság összege felfelé nincs korlátozva.

M.